26/07/2022

Η εμφάνιση της Αγίας Παρασκευής στον Άγιο Ιάκωβο τον εν Ευβοία

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Θεώ παρεσκεύασας αγνόν ως δόμον,
Σαυτήν άγουσα, Σεμνή, εις κατοικίαν.
Παρασκευήν έκτανεν εικάδι χαλκός εν έκτη.

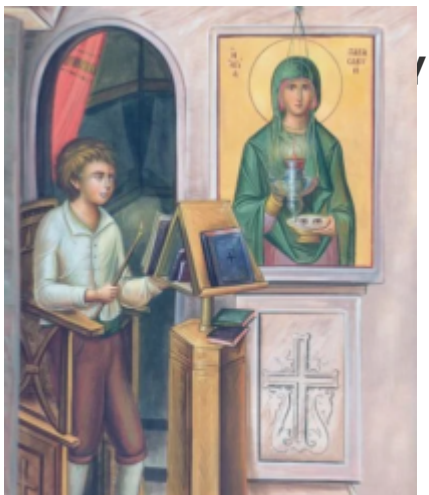

γίας Παρασκευής στον Άγιο Ιάκωβο Τσαλίκη

σχολείο του στα πρώτα χρόνια. Εκεί πήγαινε πολύ τακτικά ο μικρός Ιάκωβος και προσηύχετο στην Αγία.

Αφηγείται λοιπόν ο ίδιος ο Άγιος Γέροντας Ιάκωβος την συνάντηση με την Αγία**:** «Με τα χέρια μου έσκαψα το χώμα και δημιούργησα λαξευτή σκάλα, για να μπορούν άνετα οι προσκυνητές να ανεβαίνουν στο εξωκλήσι. Έκοβα έναν φουντωτό θάμνο, σκούπιζα την εκκλησία, άναβα και τα καντηλάκια και καθόμουνα και κοίταζα τις εικόνες, μέσα στην απόλυτη σιωπή της νύκτας πάνω στο ερημικό λόφο.

Ούτε φοβόμουν μόνος, ούτε λογισμός δειλίας μ' ενόχλησε ποτέ.

Έβλεπα τότε την Αγία σαν μοναχή, να βγαίνει από το Ιερό, να διασχίζει το ναό της και έξω στην αυλή να σκύβει και να πλένει τα καντήλια της. Με το παιδικό μου το μυαλό έλεγα ότι η Αγία πλένει τα πιάτα της, όπως η μητέρα μου κάθε βράδυ, όσο κουρασμένη και να ήταν, πάντα έπλενε τα πιάτα , γιατί σκεφτόταν μην τυχόν πεθάνει τη νύκτα και το πρωί βρουν οι γυναίκες άπλυτα πιάτα και σκανδαλιστούν για την έλλειψη νοικοκυροσύνης.

Έχοντας υπ' όψιν μου το γεγονός αυτό, νόμιζα ότι και η Αγία τη νύκτα έπλενε τα πιάτα της.

Ένα βράδυ καθώς πήγαινα ως συνήθως στο εξωκλήσι και ενώ βρισκόμουν λίγα μέτρα μακριά από την εκκλησία, **βλέπω την Αγία σαν μοναχή** να στέκεται απ' έξω και να μου λέει:

– Έλα εδώ, Ιάκωβε, να σου μιλήσω!

Εγώ δείλιασα, κόπηκαν τα πόδια μου και της λέω:

– Φοβούμαι να έρθω κοντά σου. Πες μου από εδώ που στέκομαι, τι θέλεις να μου πεις. Κοντά σου φοβούμαι να έρθω.

Τότε μου λέει η Αγία:

– **Γιατί με φοβάσαι; Εσύ τόσο καιρό έρχεσαι και περιποιείσαι την εκκλησία μου και μου ανάβεις τα καντήλια μου! Θέλω πολλά να σου πω. Ζήτησέ μου τι χάρη θέλεις από μένα, τι χάρισμα να σου δώσω.**

Τότε της λέω:

– **Να ρωτήσω την μητέρα μου και θα σου πω, και αμέσως γύρισα και έφυγα τρέχοντας για το σπίτι μου.**

Λέω στην μητέρα μου ότι είδα την Αγία Παρασκευή και μου ζήτησε να της πω τι χάρη θέλω να μου κάνει.

– Είδες παιδί μου την Αγία Παρασκευή; Πως την είδες; Τι συνέβη ακριβώς; Με ρώτησε η μητέρα μου.

Αφού λοιπόν της εξήγησα λεπτομερώς τα γεγονότα, μου είπε:

– Παιδί μου, να ζητήσεις από την Αγία την τύχη σου να σου δώσει.

Το άλλο βράδυ πήγα στο εξωκκλήσι και βλέπω πάλι την Αγία σαν μοναχή να με περιμένει έξω από το ναό της. Στέκομαι λίγο μακριά και της λέω:

– Την τύχη μου θέλω να μου δώσεις.

Τότε η Αγία μου λέει:

– **Η τύχη σου…; Στη ζωή σου θα δεις δόξες και τιμές πολλές και το χρυσάφι θα περνάει από τα χέρια σου (και έκανε μια κίνηση με το χέρι της η Αγία δείχνοντας τη μεγάλη ποσότητα, την αφθονία), αλλά δεν θα σ’ αγγίζει.**

Και πράγματι, έλεγε ο γέροντας, αμέτρητα χρήματα πέρασαν από τα χέρια μου, αλλά όλα πήγαν στον προορισμό τους, στους πάσχοντες, στους φτωχούς, στους έχοντες ανάγκη. Και άλλα πολλά μου είπε η Αγία Παρασκευή και πάλι τρέχοντας

γύρισα στο σπίτι μου».

«Εύρισκα σπηλιές και μέσα κεί προσευχόμουν…»

Μ’ όλ’ αυτά, από εννέα περίπου ετών, το Ιακωβάκι το φωνάζανε πάντοτε να διαβάσει ευχές και να σταυρώσει. Ο παπα-Θοδόσης ήτανε σε άλλο χωριό. Τον καλούσανε στις αρρώστιες και σε κάθε δύσκολη περίσταση. Αρρώσταιναν τα ζώα; φωνάζανε το Ιακωβάκι να τα διαβάσει και γινόσανε καλά. Στα παιδάκια πάλι το ίδιο. Ακόμα και για τις γυναίκες, που δυσκολευόσανε να γεννήσουν, καλούσανε το Ιακωβάκι. **Πήγαινε με λαδάκι της αγίας Παρασκευής, σταύρωνε την πόρτα του σπιτιού, προσευχότανε κι έφευγε.** Η γυναίκα ελευθερωνόταν.

Από την Εκκλησία του χωριού είχε το Ευχολόγιο και από το σπίτι τους τη Σύνοψη. Αλλά στις περιπτώσεις ασθενειών, που τον φωνάζανε να διαβάσει ευχές, διάβαζε, όσο ήτανε κάτω από δέκα-έντεκα ετών, ό,τι τύχαινε, ό,τι πρωτοάνοιγε στα δύο τούτα βιβλία, γιατί δεν μπορούσε να κρίνει κάθε φορά ποια ευχή ακριβώς χρειάζεται στην περίπτωση.

Αργά το απόγευμα κάθε μέρα μετά το σχολείο πήγαινε και άναβε τα καντηλάκια στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής (το σχολείο του). Πήγαινε μόνος του και του άρεσε να μένει μέχρι το νύχτωμα.

Από το βιβλίο: «Ένας άγιος γέροντας – ο μακαριστός π. Ιάκωβος» (Έκδοση Ιεράς Μονής Οσίου Δαβίδ Γέροντος,1996)

(Πηγή: iconandlight.wordpress.com)